

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/97/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717212177
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6717212177.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. X/X, XXXX D. bei Wolfsthal, Rakúska republika, zastúpenej A. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, XXX XX F. proti žalovanému: Andante, spol. s r. o. v likvidácii, so sídlom Nižovec 10, 960 01 Zvolen, IČO: 36 039 578, zastúpeného JUDr. Jiří Machala, advokát, so sídlom advokátskej kancelárie Tulská 35, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 33.809,- EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/47/2017-757 zo dňa 4. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. a v závislých výrokoch o trovách konania III., IV., V. p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyňa m á n á r o k voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 6.300,- EUR spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 07. 03. 2017 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, o trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 62,74 %, ako aj je povinná nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 81,37 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Zároveň žalovanému uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 18,63 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd poukázal na to, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia 33.809,- EUR spolu s príslušenstvom, a to na tom základe, že ako objednávateľ uzatvorila so žalovaným ako zhotoviteľom zmluvu o dielo zo dňa 29. 04. 2016, označovanú ako „Zmluva A“, kde z dohodnutej ceny diela v sume 130.285,- EUR žalovaný nezrealizoval časti diela v sume 4.606,92 EUR, cena vykonaného diela tak zodpovedá sume 125.678,08 EUR, pričom žalobkyňa uhradila žalovanému celkove sumu 127.837,08 EUR, teda navyše v sume 2.159,- EUR a táto časť predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Žalobkyňa tiež uzatvorila so žalovaným aj zmluvu o dielo dňa 14. 10. 2016, označovanú ako „Zmluva B“, kde položkovitý rozpočet k zmluve bol vo výške 11.193,- EUR, pričom žalovaný vykonal dielo len v rozsahu 2.500,- EUR, pričom žalobkyňa žalovanému uhradila sumu 8.800,- EUR. Po odpočítaní zrealizovanej časti diela z reálne uhradenej sumy sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 6.300,- EUR. Podaním zo dňa 13. 04. 2017 žiadala žalobkyňa rozšíriť svoj návrh o zaplatenie sumy 25.350,- EUR titulom predpokladaných nákladov potrebných na odstránenie väd diela podľa „Zmluvy A“. Listom zo dňa 05. 01. 2017 žalovaný odstúpil od zmluvy o dielo a listom žalobkyne zo dňa 03. 02. 2017 taktiež žalobkyňa odstúpila od zmluvy o dielo. Okresný súd právne nároky žalobkyne posúdil podľa ustanovení zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, upravujúcich práva a povinnosti strán zmluvy po odstúpení od zmluvy

(§ 345 ods. 1, § 351 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka) v nadväznosti na § 544 ods. 1 Obchodného zákonníka ohľadne obohatenia sa objednávateľa a § 548 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka ohľadne ceny diela. Čo sa týka zaplatenia sumy zo zmluvy o dielo „A“ zo dňa 29. 04. 2016 vo výške 2.159,- EUR, pričom sumu 640,- EUR predstavuje poškodenie parapiet a suma 1.519,- EUR nevykonanie diela, súd v tejto časti žalobu žalobkyne nepovažoval za dôvodnú, pretože žalobkyňa si uvedenú pohľadávku uplatňovala nesprávne. Vzhľadom na to, že došlo k odstúpeniu od zmluvy o dielo, zo strany žalobkyne nebola preukázaná hodnota veci, o ktorú sa žalovaný obohatil, t. j. hodnota diela, ktorú žalovaný vykonal, pričom rovnako posúdil aj nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 25.350,- EUR ako nárok na odstránenie zistených väd diela. Zo „Zmluvy B“ súd priznal žalobkyňi sumu 6.300,- EUR, pričom prihliadol na to, že zhotoviteľovi by patrila cena, na ktorú má nárok na základe zmluvy, avšak od tejto ceny sa odpočíta to, čo zhotoviteľ ušetril nevykonaním diela v plnom rozsahu. Čo sa týka prevzatia technologických zariadení, ktoré podľa žalovaného mali byť započítané do tejto sumy, okresný súd po zrušení skoršieho rozsudku č. k. 8C/47/2017-514 zo dňa 10. 01. 2020 uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu č. k. 15Co/42/2020-657 zo dňa 9. júna 2021 uviedol, že žalobkyňa nikdy nepodpísala prevzatie predmetných prístrojov, pričom žalovaný preukázal, že tieto zariadenia boli žalobkyňi odovzdané. Okresný súd uviedol, že žalovaný potvrdil tú skutočnosť, že prevzal sumu 8.800,- EUR, avšak medzi stranami sporu boli sporné skutočnosti, že žalovaný okrem vybudovania schodiska v hodnote 2.500,- EUR vykonal v rámci tohto diela tiež dodanie tepelného čerpadla v hodnote 1.400,- EUR, ktoré vyfakturoval faktúrou č. FV2016Z040 a tiež, že dodal rekuperačnú jednotku v hodnote 1.466,40 EUR, ktorú vyfakturoval faktúrou č. FV2016Z045. Celkove takto po sčítaní súm mal teda vykonať dielo „B“ v rozsahu hodnoty 5.366,40 EUR. Skutočnosť, že ku dňu 22. 12. 2016 sa uvedené technologické zariadenia nachádzali na stavbe, potvrdili aj samotná žalobkyňa a jej zástupca s tým, že tvrdili, že k ich prebratiu nedošlo, a keďže tieto technologické zariadenia sa potom neskôr na uvedenej stavbe už nenachádzali, neboli im odovzdané. V tejto súvislosti žalovaný na priamu otázku súdu však nežiadal vykonať ohliadku za účelom zistenia, či sa u žalobkyne nachádzajú uvedené technologické zariadenia. Okresný súd priznal žalobkyňi sumu 6.300,- € aj s príslušenstvom, pričom úroky z omeškania žalobkyňi priznal vo výške podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to od 07. 03. 2017, teda od doručenia odstúpenia od zmluvy žalobkyňi zo strany žalovaného. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vzhľadom na čiastočný úspech strán konania a rovnako vzhľadom na čiastočný úspech strán konania rozhodol o náhrade trov konania štátu vzniknutých v rámci znaleckého dokazovania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie len žalovaný, a to proti výroku I., ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalobkyňi sumu 6.300,- EUR s príslušenstvom, ako aj voči závislým výrokom o náhrade trov konania. Namietal, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku žalovaného vo výške 2.866,40 EUR nevzal do úvahy nasledujúce skutočnosti: a) že podľa § 542 Obchodného zákonníka, ak zhotoviteľ zhotovuje vec u objednávateľa, objednávateľ znáša nebezpečenstvo škody na zhotovovanej veci a je jej vlastníkom, pokiaľ zmluva neurčuje inak, b) že ak sa má vykonať diela uskutočniť doobjednávatelom a ten má veci zabezpečené k tomuto účelu prevziať, prechádza nebezpečenstvo škody na týchto veciach na objednávateľa a vlastnícke práva k nim podľa úpravy kúpnej zmluvy, pričom poukázal na ustanovenie § 541 a § 455 ods. 1 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na to, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný opakovane vyzýval žalobkyňu k prevzatiu týchto vecí a tiež, že žalobkyňa ich prevzatie opakovane odmietala. Žalovaný mal tak za to, že pri posudzovaní veci súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď pri riešení otázky, či technologické zariadenia v hodnote 2.866,40 EUR mali byť odovzdané žalobkyňi, dospel k záveru, že žalovaný neuniesol bremeno dôkazu. Ďalej žalovaný poukazoval v odvolaní na to, že pokiaľ ide o zmluvu o dielo „A“, súd prvej inštancie vyslovil záver, že uvedené dielo nebolo žalovaným ako zhotoviteľom riadne odovzdané, pretože súd prvej inštancie neuviedol, či zápis o prevzatí diela zo dňa 22. 12. 2016 považuje za neplatný právny úkon, ani z akého dôvodu neuviedol prečo má za to, že odstúpenie od zmluvy žalobkyňou zo dňa 03. 02. 2017 je platné, rozhodnutie súdu pokiaľ uviedol, že nedošlo k riadnemu odovzdaniu diela, malo byť riadne odôvodnené, inak je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Riadne odôvodnený nie je podľa názoru žalovaného ani záver súdu prvej inštancie, že odstúpenie od zmluvy zo dňa 03. 02. 2017 je platné. Toto žalobkyňa odôvodnila meškaním žalovaného s ukončením diela a označila meškanie za podstatné porušenie zmluvy o dielo „A“ a zároveň tvrdila, že potom čo listom z 20. 12. 2016 vyzvala žalovaného na dokončenie diela, tento jej listom zo dňa 05. 01. 2017 oznámil, že ňou požadované ukončenie diela neuskutoční. Pokiaľ by odovzdanie diela zo dňa 22. 12. 2016 bolo platné, o čom je žalovaný presvedčený, žalobkyňa by musela uplatniť právo o odstránenie väd. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že zápočtový prejav, ktorým žalovaný započítal svoju pohľadávku z titulu vykonaných prác

na dielo a vyúčtovaných faktúrou č. FV2016Z037 na sumu 4.118,89 EUR voči pohľadávke žalobkyne z titulu zostatku nevráteného preddavku na vykonanie diela „B“, kde súd konštatoval, že s ohľadom na odstúpenie od zmluvy „A“ žalobkyňou zo dňa 03. 02. 2017 sa nároky musia posudzovať z iného hľadiska, než z hľadiska rozpočtu diela, súd nemal preukázané, či v rámci tejto zmluvy, zmluva o dielo „A“ bola zmluvou, z ktorej by vznikla pohľadávka žalovanému alebo pohľadávky žalobkyni, nie je možné ustáliť, či a akú sumu by si žalovaný mohol započítať v rámci zmluvy o dielo „B“. Tento záver žalovaný nepovažoval s poukazom na námietky nedostatočného odôvodnenia za preukázaný a odôvodnený. Žalovaný namietol aj správnosť záveru súdu prvej inštancie o neplatnosti započítacieho prejavu žalovaného, ktorým časť svojej pohľadávky vo výške 4.118,84 EUR, vo výške 3.433,60 EUR započítal na úhradu zostatku zálohovej platby žalobkyne. Ani v tomto rozsahu nepovažoval záver súdu za riadne odôvodnený. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu zamietnuť a žalobkyňu zaviazat' k náhrade trov konania.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení sa k odvolaniu žalovaného uviedla, že pokiaľ žalovaný uvádza, že na stavbu žalobkyne dodal technologické zariadenia, ich dodanie žalobkyňa popiera. Okrem vyhlásenia žalovaného, v konaní nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že žalovaný odovzdal, resp. dodal technológie žalobkyni. Samotný žalovaný nespochybňuje, že inštaláciu technológií nevykonal, pričom medzi sporovými stranami bol zmluvný vzťah na základe uzavretej zmluvy o dielo a nie na základe kúpnej zmluvy. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že predmetné technológie by sa stali súčasťou diela, teda vlastníctvom žalobkyne až ich zabudovaním do diela, teda ich inštaláciou. K inštalácii technológií však nedošlo, tieto neprešli do vlastníctva žalobkyne, a preto žalobkyňa nenesie zodpovednosť za škodu vzniknutú stratou, odcudzením, či odovzdaním predmetných technológií, pretože nebola ich vlastníkom. Pokiaľ žalovaný poukazuje na § 541 Obchodného zákonníka, v tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že nebolo v konaní preukázané, že žalovaný odovzdal technológie žalobkyni. Zároveň upozornila na skutočnosť, že žalovaný až v podanom odvolaní prvýkrát v konaní uvádza novú právnu argumentáciu na spochybnenie predmetného nároku žalobkyne. Žalovaný však v procesnom odvolaní nepreukázal splnenie podmienok na uplatnenie nového prostriedku procesnej obrany. Čo sa týka odovzdania diela „A“ žalobkyni, podľa názoru žalobkyne súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne a náležite odôvodnil záver o nepreukázaní riadneho odovzdania diela. K započítaciemu prejavu žalovaného žalobkyňa uviedla, že okresný súd riadne odôvodnil svoj záver, že započítací prejav vykonaný žalovaným je neplatný. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že uvedené v konaní opakovane namietala, pretože žalovaným uplatňované pohľadávky považovala za nedôvodné. Žalobkyňa všetky žalovaným riadne a oprávnené vystavené faktúry uhradila. Žalovaný si však v predmetných započítacích prejavoch uplatňoval pohľadávky nedôvodne, resp. v rozpore so zmluvou „A“ vystavených faktúr, napr. pohľadávky náhrady škody údajne vzniknutej žalovanému počas realizácie diela „A“, pričom išlo v skutočnosti o odstraňovanie väd diela „A“ zistených ešte počas realizácie diela „A“. Žalobkyňa súčasne poukázala na skutočnosť, že žalovaný dôvodnosť žiadnej z pohľadávok uplatnených v predmetných jednostranných započítacích prejavoch v konaní nepreukázal. Odvolanie žalovaného preto považovala za nedôvodné.

4. Žalovaný vo vyjadrení sa k vyjadreniu žalobkyne zotrval na svojom odvolaní a odvolacích dôvodoch, opakovane uviedol, že predmetná technológia sa na stavbe nachádzala a z doloženej zvukovej nahrávky zo dňa 22. 12. 2016 je zrejme, že sa na stavbe domu žalovaných nachádzala aj k tomuto dňu. Tvrdenie, že žalobkyňa nenesie zodpovednosť za škodu vzniknutú tým, že technológia sa na stavbe domu po 22. 12. 2016 nenachádzala, podľa názoru žalovaného neobstojí. Faktom je, že dielo sa zhotovovalo na pozemku žalobkyne, a teda nebezpečenstvo škody na veci – technológii, ktorá tam preukázateľne aj potvrdením žalobkyne bola ku dňu 22. 12. 2016, znáša žalobkyňa. Vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným bol založený zmluvou o dielo zo dňa 18. 10. 2016, zanikol platným odstúpením od tejto zmluvy zo strany žalovaného a žalobkyňa veci, ktoré boli na stavbe a neboli zabudované, mala vrátiť. Pokiaľ ich nevrátila, nemohol sa žalovaný dostať do omeškania s vrátením tej časti zálohy, ktorá zodpovedala hodnote veci. Žalobkyňa povinnosť vydať predmetnú technológiu do dnešného dňa nesplnila. Opätovne žalovaný navrhol, aby odvolací súd žalobu žalobkyne zamietol.

5. Ďalšie písomné vyjadrenia v odvolacom konaní podané stranami konania neboli.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP), prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu, v odvolaní napadnutej časti, potvrdil ako vecne správny zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalovaného spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, a osvojil si dôvody napadnutého rozsudku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu, vychádza z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán. Súd starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu je vecne správne a odvolací súd ho preto potvrdil. Okresný súd zrozumiteľným a vyčerpávajúcim spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe žalobkyni v časti I. vyhovel. Odvolací súd námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutej časti nepovažuje za dôvodné. Konanie pred súdom prvej inštancie pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom okresného súdu vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, s prihliadnutím na odvolacie námietky žalovaného.

9. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 6.300,- EUR s príslušenstvom, pričom nárok žalobkyne vyplýva zo zmluvy „B“, kde položkový rozpočet v zmluve bol vo výške 11.193,- EUR, žalovaný vykonal dielo len v rozsahu 2.500,- EUR, pričom žalobkyňa žalovanému uhradila sumu 8.800,- EUR. Zmluva o dielo zo dňa 14.10.2017 zanikla v dôsledku jednostranného právneho úkonu žalovaného - odstúpenia zo dňa 05.01.2017, čo nebolo v konaní sporné. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal dôkazmi predkladanými žalovaným ohľadne dodávok technológií žalobkyni, ohľadne dodávky tepelného čerpadla a rekuperačnej jednotky, odvolací súd sa s námietkou žalovaného nestotožnil. V tejto súvislosti Okresný súd poukázal na to, že listiny, ktoré boli zo dňa 22.12.2016 v zmysle stavebného denníka preukazujú, že technológie - tepelné čerpadlo a rekuperačná jednotka sa nachádzali v stavbe ku dňu 22.12.2016, čo nepopierala ani samotná žalobkyňa. Sporné však nebolo, že žalovaný uvedené jednotky nenainštaloval v dome žalobkyne a neskôr tieto technologické zariadenia sa už na stavbe nenachádzali a samotnej žalobkyni odovzdané nikdy neboli. Žalobkyňa tvrdí, že v dome má nainštalované iné technologické zariadenia, než ktoré zakúpil žalovaný. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že na priamu otázku okresného súdu žalovanému ten uviedol, že nežiada, vzhľadom na doteraz vykonané dokazovanie, vykonať ohliadku domu žalobkyne za účelom zistenia, či sa u žalobkyne nachádzajú tieto technologické zariadenia, ktoré mal žalovaný dodať. V tejto súvislosti žalovaný vyvodil nesprávne závery z ustanovení § 541 a § 542 ods. 1 Obchodného zákonníka.

10. Podľa § 542 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak zhotoviteľ zhotovuje vec u objednávateľa na jeho pozemku alebo na pozemku, ktorý objednávateľ obstaral, objednávateľ znáša nebezpečenstvo škody na zhotovovanej veci a je jej vlastníkom, ak zmluva neurčuje niečo iné.

11. Čo je zhotovovanou vecou, vyplýva z ustanovenia § 536 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka.

12. Podľa § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie. Podľa odseku 2, dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci, alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

13. Z citovaných ustanovení jasne vyplýva, že za zhotovenie určitej veci sa považuje dielo a záväzok vykonať určité dielo zhotoviteľom a zaplatiť cenu za jeho vykonanie objednávateľom, je určované zmluvou o diele.

14. Podľa zmluvy o dielo zo dňa 14.10.2016 medzi zhotoviteľom (žalovaným) a objednávateľom (žalobkyňou), strany medzi sebou dohodli „dodávky schodov a technológií riadeného vetrania a teplovzdušného vykurovania do rodinného domu...“ žalobkyne.

15. Pokiaľ v zmysle uvedenej zmluvy o dielo malo dôjsť k dodávke technologických zariadení do rodinného domu žalobkyne a za zhotovenie diela mala byť zaplatená suma 11.193,- EUR s tým, že po podpise zmluvy mala byť vyplatená prvá zálohová faktúra na sumu 8.800,- EUR a zostávajúca časť „montážnych výkonov“ mala byť fakturovaná v týždenných intervaloch a po dokončení diela mal byť urobený zápis o ukončení plnenia diela a jeho odovzdaní objednávateľovi, jasne vyplýva, že objednávateľ v zmysle § 542 ods. 1 Obchodného zákonníka by znášal nebezpečenstvo škody na zhotovovanej veci a bol jej vlastníkom, v prípade dodania technologického zariadenia do domu žalobkyne a ukončenia ich montáže. Pokiaľ nedošlo k dodaniu technologických zariadení do domu žalobkyne a ich montáži, ale len k ich zloženiu niekde na pozemku žalobkyne, nestal sa vlastníkom takejto veci objednávateľ (žalobkyňa) a neznáša nebezpečenstvo škody na takejto veci. V tomto prípade totiž do úvahy prichádza z ustanovenia § 542 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť právnej normy, ktorá sa týka v „zhotovenia veci u objednávateľa“, teda v tomto prípade zhotovenia veci v dome objednávateľa, pretože malo dôjsť k dodávke technologických zariadení do rodinného domu žalobkyne.

16. Žalovaný síce správne poukázal na ustanovenie § 541 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ohľadne vecí, ktoré zhotoviteľ obstaral na vykonanie diela má postavenie predávajúceho, pokiaľ z ustanovení upravujúcich zmluvu o dielo nevyplýva niečo iné, ale pri pochybnostiach sa predpokladá, že kúpna cena týchto vecí je zahrnutá v cene za vykonanie diela. Pokiaľ však mal zhotoviteľ (žalovaný) vo vzťahu k technologickým zariadeniam postavenie predávajúceho, vychádza sa z ustanovení o kúpnej zmluve a v takomto prípade je potrebné prihliadnuť na ustanovenie § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka ohľadne definovania kúpnej zmluvy, podľa ktorého kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnuiteľnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu; ako aj ustanovenie § 411 Obchodného zákonníka ohľadne povinnosti predávajúceho, z ktorého vyplýva, že predávajúci je povinný kupujúcemu dodať tovar, odovzdať doklady, ktoré sa na tovar vzťahujú a umožniť kupujúcemu nadobudnúť vlastnícke právo k tovaru v súlade so zmluvou a týmto zákonom.

17. Pokiaľ medzi stranami nedošlo ohľadne dodávaného tovaru k odovzdaniu dokladov, ktoré sa na tovar vzťahujú zo strany žalovaného žalobkyne, a žalobkyne tak nebolo umožnené nadobudnúť vlastnícke právo k tovaru bez ohľadu na to, z akého dôvodu nedošlo k prevzatiu dodávaného tovaru žalovaným, žalobkyňa sa nestala vlastníčkou dodávky - technologických zariadení. Navyše, zo strany žalobkyne nedošlo ani k zaplateniu celej kúpnej ceny, pretože zo zmluvnej ceny dohodnutej v zmluve o dielo zo dňa 14.10.2016 vo výške 11.193,- EUR bola zaplatená len zálohová faktúra vo výške 8.800,- EUR a v rámci tejto zaplatenej sumy bolo vykonané dielo iba v hodnote 2.500,- EUR, čo sa týkalo vybudovania a dodania materiálu na schody. Obrana žalovaného v odvolaní je preto v tomto smere nenáležitá.

18. V tejto súvislosti, pokiaľ technologické zariadenia sa aj ku dňu 22.12.2016 nachádzali na stavbe, ale neboli nainštalované do rodinného domu žalobkyne a nedošlo ani k odovzdaniu technologických zariadení žalobkyne s odovzdaním dokladov od technologických zariadení a k prevzatiu technologických zariadení, žalobkyňa sa nestala ich vlastníčkou a nenesie ani zodpovednosť za škodu na uvedených veciach tým, že následne sa tieto technologické zariadenia už na stavbe nenachádzali. Žalobkyňa tvrdila, že uvedené technologické zariadenia neboli zamontované do rodinného domu žalobkyne, pričom v tomto smere ani žalovaný nežiadal vykonať dokazovanie ohliadkou za účelom zistenia, či už žalobkyne sa nachádzajú tie technologické zariadenia, ktoré mal dodať.

19. Aj vo výzve na dokončenie diela zo dňa 20.12.2016 žalobkyňa vyzvala žalovaného na dokončenie diela s upozornením na to, že k danému dňu žalovaný dielo nevykonával, pretože nebola uskutočnená inštalácia technológií riadeného vetrania a teplovzdušného vykurovania predstavujúca súčasť diela.

20. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoj záver o tom, že dielo podľa zmluvy o dielo zo dňa 29.04.2016 (zmluva „A“) nebolo žalobkyne riadne odovzdané, či zápis o prevzatí diela zo dňa 22.12.2016 považuje za platný alebo neplatný právny úkon, a či porušenia zmluvy oprávnili žalobkyňu od zmluvy odstúpiť.

21. Žalobkyňa odstúpila od zmluvy o dielo (zmluva „A“) odstúpením zo dňa 03.02.2017 z dôvodu nesprávne realizovaného spádovania terasy, čoho dôsledkom bolo nesprávne osadenie balkónových dverí a dôvodom boli aj ďalšie vady (odstránenie poteru, betónového výbežku základovej dosky

vo výmere 4 m², 8 kusov vonkajších parapiet, ktoré boli demontované z dôvodu väd diela, nedokončenia sadrokartónových konštrukcií, neodstránenia stavebného odpadu, nesprávneho osadenia výplní).

22. Podľa § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento, alebo iný zákon.

23. Podľa § 351 ods. 1, prvá veta Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy.

24. Pokiaľ zo strany žalovaného nebola samostatne napadnutá neplatnosť odstúpenia od zmluvy, odstúpením od zmluvy zanikajú práva a povinnosti strán zmluvy. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že odstúpenie od zmluvy zo dňa 03.02.2017 je platné, je tak správne. V tejto súvislosti sa však odvolací súd stotožňuje s názorom okresného súdu, že uvedené dielo nebolo žalovaným ako zhotoviteľom riadne odovzdané. V zmysle § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka zhotoviteľ splní svoju povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela objednávateľovi v dohodnutom čase, inak v mieste ustanovenom týmto zákonom. V tejto súvislosti správne okresný súd poukázal aj na ustálenú judikatúru, napríklad rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 18.10.2010 sp. zn. 23Cdo1160/2010, z ktorého vyplýva, že pokiaľ má odovzdávané dielo vady, zhotoviteľ nespĺnil svoju povinnosť vykonať dielo riadnym dokončením a odovzdaním. Dielo, ktoré je vadné nemožno považovať za dielo vykonané, a to ani vtedy, ak by objednávateľ aj takéto dielo prevzal. Samotná žalobkyňa tvrdila, že predmetné dielo nikdy neprevzala, toto nebolo v konaní sporné, keďže aj žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa nikdy nepodpísala prevzatie diela. Odvolacia námietka žalovaného, že zo strany okresného súdu nedošlo k riadnemu odôvodneniu rozsudku, v tomto smere je nenáležité.

25. Aj keď vytykané nedostatky, okrem nevykonania betónového poteru terasy na 2. nadzemnom podlaží, neboli predmetom zmluvy o dielo, nič na tom nemení skutočnosť, že zo strany žalobkyne došlo k odstúpeniu od zmluvy o dielo a žalovaný neplatnosť odstúpenia od zmluvy o dielo nepreukázal.

26. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie ohľadne zápočtového prejavu žalovaného z titulu vykonania prác na zmluve „A“ vyúčtovaných faktúrou FV2016Z037 na sumu 4.118,89 EUR voči pohľadávke žalobkyne z titulu zostatku nevráteného preddavku na vykonanie diela „B“, odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu. Správne okresný súd uzavrel, že faktúrou žalovaného FV2016Z037 splatnou 30.11.2016 boli vyfakturované práce a dodanie materiálu v zmysle uzatvorenia zmluvy o dielo „A“. Predmetný zápočet bol urobený ku dňu 01.03.2017 a keďže v rámci písomného prejavu žalobkyne zo dňa 03.02.2017 sa nároky žalobkyne ako aj nároky žalovaného musia posudzovať z iného hľadiska, ako z hľadiska samotného rozpočtu, započítanie nie je možné.

27. Podľa § 544 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak má k zhotovovanej veci vlastnícke právo objednávateľ a vec nemožno vzhľadom na jej povahu vrátiť alebo odovzdať zhotoviteľovi, je objednávateľ povinný uhradiť zhotoviteľovi to, o čo sa objednávateľ zhotovením veci obohatil, ak záväzok zanikol z dôvodu, za ktorý objednávateľ nezodpovedá.

28. Pokiaľ odstúpenie od zmluvy „A“ je platné, keďže zhotovovaná vec je vo vlastníctve objednávateľa (žalobkyne) a došlo k odstúpeniu od zmluvy o dielo z dôvodu na strane zhotoviteľa, bol by objednávateľ povinný uhradiť zhotoviteľovi sumu, o ktorú sa objednávateľ zhotovením veci obohatil, t. j. sumu zodpovedajúcu rozdielu medzi hodnotou veci (stavbou domu) pred začiatkom stavebných prác a po ich ukončení. V tomto prípade treba vychádzať zo všeobecnej ceny (trhovej ceny) nehnuteľnosti, pričom pri zisťovaní tejto hodnoty by bolo potrebné zhodnotiť aj vady stavby (diela). Trhovú hodnotu vykonaného diela je však povinná preukazovať tá strana konania, ktorá sa domáha určitého nároku na zaplatenie. Pokiaľ sa žalovaný domáha započítania sumy 4.118,89 EUR na základe vystavenej faktúry FV2016Z037, uvedené započítanie by bolo možné len vo vzťahu, pokiaľ by bola zistená všeobecná hodnota diela (stavby - rodinného domu žalobkyne). Navyše zo zápočtového prejavu nemožno zistiť či pohľadávka, ktorú žalovaný jednostranným úkonom započítaval, bola v čase započítavania splatná. Správne v tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že nárok žalobkyne na vrátenie časti zálohy, ktorá bola vyplatená v súvislosti s montážou a inštaláciou technologických zariadení, nemôže byť vzájomne započítateľný s nárokom žalovaného na započítanie faktúry FV2016Z037 v sume 4.118,89 EUR a ktorou boli vyfakturované práce a dodanie materiálu v zmysle uzatvorenia zmluvy o dielo „A“.

Pokiaľ totiž žalovaný sa domáha započítania 4.118,89 EUR na základe faktúry číslo FV2016Z037, musel by preukázať, že všeobecná hodnota rodinného domu žalobkyne na základe žalovaným vykonaných prác a dodávok materiálu je vyššia a výkony a materiál vyfakturované uvedenou faktúrou by zakladal nárok žalovaného voči žalobkyni (a opačne, ak by všeobecná hodnota nehnuteľnosti bola nižšia, ako žalovaným vyfakturované práce a dodávky materiálu, žalobkyni by vznikol nárok na vrátenie ceny). Aj podľa názoru odvolacieho súdu preto uplatnený nárok žalovaného na započítanie vo výške 4.118,89 EUR, ktorý mal vzniknúť dodaním prác a materiálov na základe zmluvy o dielo „A“, nie je vzájomne započítateľný s nárokom žalobkyne na základe poskytnutej zálohy zo zmluvy za dielo „B“ pri nerealizovaní dodávky a montáže technologických zariadení.

29. Uvedené skutočnosti okresný súd riadne a presvedčivo zdôvodnil, preto odvolací súd sa zamerlal len na zvýraznenie aspektov uvedenej problematiky.

30. Vzhľadom na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti (výrok I.), ako aj v závislých výrokoch a náhrade trov konania vzhľadom na čiastočný úspech strán konania, kde výšku náhrady trov konania okresný súd správne posúdil v zmysle § 255 ods. 2 CSP.

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a vzhľadom na úspech žalobkyne v odvolacom konaní jej priznal voči žalovanému, ako neúspešnej strane v odvolacom konaní, plnú náhradu trov odvolacieho konania.

32. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu odvolacieho súdu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.